

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 24—	K 22—	12—	6—	2—
12—	11—	6—	2—	1—
6—	5—	2—	1—	0—
2—	1—	0—	0—	0—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo) telefon št. 34.

Izboja vsak dan zvečer izvešča nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravništvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej	celo leto naprej
K 25—	K 30—
13—	13—
6—	6—
2—	2—
0—	0—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakar.

Upravništvo (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 85.

Vojna z Italijo.

NA ITALJANSKI FRONTI NIČ NOVEGA.

Dunaj, 14. julija. (Koresp. urad.) Uradno razglasajo:

Italijansko bojišče.

Razven artiljerijskih bojev in prask se na južno - zapadni fronti ni zgodilo ničesar.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Kako sodijo Nizozemci o Italijanih.

Nizozemski general Schneider razpravlja v »Nieuwe Rotterdamse Courant« o italijanski ofenzivi ter pravi:

V 6 tednih niso dosegli Italijani nikakega uspeha. Niti proti Trstu, niti proti Pulju. Na celi fronti se je razvil pozicijski boj, kar pomenja za italijansko premočno armado veljanski poraz, za avstrijsko defenzivo pa kar največji uspeh. Avstrijska monarhija je dokazala, da zna svoje meje silajno braniti. Italijani stoji še vedno tam, kjer so stali, ko je izbruhnila vojna, in to ne iz strateških ozirov, temveč kratkoročno le radi tega, ker jih je nasprotnik k temu prisilil. Njihov poraz pri Gorici je bil popoln.

Tudi »Telegraaf« konstatira, da postaja položaj Italijanov od dne do dne resnejši. Italijanski neuspehi pomenjajo za entento največje razočaranje.

Izvajanja listov so napravila na nizozemsko javnost tak vtisk, da se je čutil italijanski poslanik primorane, podati izjavo, ki poudarja ogromne težkoče, s katerimi da se morajo boriti sicer zelo hrabre italijanske čete. Zanimivo je priznanje italijanskega poslanika, da so avstrijske čete bolj agilne, kakor pa italijanske — seveda, pravi, saj so že navajene vojne ...

Kako slepi Italija svoje zaveznike.

Iz Kodanja poročajo z dne 13. julija: »Handelsblad« trdi, da je nastopanje Italije, zaveznike dvakratno razočaralo, ker ni dosegla od napovedi vojne še nikakih uspehov. Razen tega ni dala Italija ententi zaželeno pomoč. Balkanskih držav se ni moglo privabiti z nastopom Italije iz njihove nevtrališete. To omahovanje teh držav je imelo za posledico velike zmage nemških in avstro - ogrskih armad.

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

Italijanski generalni štab poroča z dne 11. julija: Poroča se o ugodnih manjših bojih pri Val Chiesu, na Monte Pianu in pri Val di Rimbiano. (Rimbiano teče med Monte Pianom in Drei Zinnen ter se steka v črni Rienz.) Naša težka artiljerija je pričela obstreljevati utrdbe pri Candru (najbrže Landru) in nižje ležečo dolino Sext. Na Koroškem trajajo neprijetni (manjka beseda; najbrže napadi) proti Velikemu Palu naprej. Danes jutraj, ko se je pričelo daniti, so pričele naše čete zopet z ofenzivo ter so pregnale sovražnika iz nekega strelskega jarka v največji bližini naših pozicij, pri čemur je imel sovražnik znatne izgube. V odseku ob Soči je poskušil sovražnik še en nočni napad, ki se je pa popolnoma ponesrečil.

Kaj je general Porro v Parizu izvedel.

»Idea Nazionale« pravi, da je obisk generala Porra v Parizu silno

važen. Šele sedaj sta centralni državni popolnoma obkoljeni. Toda en člen te verige, ki ju bo zadušila, pa le še manjka — to so balkanske države. »I. N.« pravi, da se bodo te šele takrat odločile za vojno, čim pa de Carigrad. Do tega je pa še dolgo in vojna se bo torej morda še za cela leta zavlekla.

Kakor je videti, je izvedel general Porro v Parizu same zelo tolažljive stvari.

General Porro se je vrnil v Rim ter bo poročal o uspehih svojega potovanja ministrskemu svetu. Zdi se, da se je italijanski generalni štab zavezal, pričeti na avstrijskih mejah z intenzivnejšimi vojnimi operacijami.

General Porro je imel v Parizu tudi dolgo posvetovanje s srbskim vojaškim atašejem.

POLOM ITALJANSKE OFENZIVE OB SOČI.

Slike iz zadnje bitke na primorski fronti.

Vojni poročevalec »Berliner Tagblatt« Leonhard Adel pošilja svojemur listu 12. t. m. s soške fronte naslednje krasno poročilo iz zadnjih velikih bojev:

Mož za možem plezajo Dalmatinci čez korenine gozdne poti na višini pri Plaveh. Redke, na polu zastirte lučice Gorice se pogrezajo v temi, jarki so povsodi zarežani v hrib. Vojaki se plazijo kakor po rovi in v tunelih, slišijo udarce cepinov, hreščanje lopat ter se razpostavijo na določena strelska skrovišča, ki jih je bila italijanska artiljerija čez dan razstrelila in ki jih noč za nočjo zopet popravijo. Že osem dni traja to strašno obstreljevanje, cele tone granat udarjajo na brezčutno kamenje in na občutljive živce. Kakor odrešenje iz peklenske muke učinkujejo ponočni napadi sovražne pehote, ki nas je sprva hotela s presenečenjem poraziti, pa se sedaj zadovoljuje le s tem, da tipa, kje da se nahajajo naše slabše točke.

Naši vojaki niso streljali. Stisnili so zobe ter se vdajali sladkemu pričakovanju osvobodilnega maščevanja: pustili so sovražnika, da se je priplazil prav, prav blizu ... Se le, ko so škripale italijanske škarje v naših žicah, je zadonelo kakor čarobna beseda poveljnika: Streljajte! Tisoč pušk se je oglasilo. V tisočerm blisku in poku se je razodela nočna skrivnost v divjem rjojenju bolečin in besnosti.

Noč 4. julija.

To noč, noč 4. julija, vlada na oni strani čudna tišina. Pošastni prst našega reflektorja obtipava sovražni okop, katerega s peskom napolnjene vreče izgledajo kakor neokorna živalska trupla. Ne prepira, ne petja ni slišati, kakor sicer, ne jezljivega karjanja nezadovoljnih častnikov, ne oglašja se nobena zasmehljiva beseda. To je sumljivo — pozor! Bela svetlobna pošast se spreha sedaj po pobočju, med prijateljem in sovražnikom, hodi kakor mesečni po ozkem grebenu, hoče zaspati, sanjati, skoči naenkrat v gozd na levo, hodi zopet semintja, se ustavi, otrpne: v svetli izrezek reflektorja so se neusmiljeno vili sovražni saperji. Skriti za kamenjem, leže na trebuhih, toda z daljnovidom je spoznati potuhnjene glave in obraze. Ko spoznajo, da smo jih zagledali, skočijo brez strahu na noge. Že so podložili železne, z razstreljivom nabasane cevi, pod naše žične ovire ter jih skušajo prižgati. Nekaj min se

vžge, žica, kamenje, drogi frče po zraku. Toda že pokajo naši streljaki kakor biči po njih, predno se morejo sami vreči na tla, jih podere košček jekla, odpre jim kri in življenje, svobodo v neznanu deželo ...

Hrabri fanti so bili in njihova hrabrost je premagala naše sovraštvo; naša srca časte padlega sovraga ...

Artiljerijski boj 5. julija.

Italijani, razočarani in maščevanja željni, so nas ves dan psovali z besedami in granatami. Kakor hitro se mračil, poskušajo vedno zopet odstraniti naše ovire. Kakor kaže se plazijo po grušču in skozi grmičevje, kakor krti si delajo podzemeljske hodnike, kakor vevice skačejo od drevesa do drevesa; za vsako podrito hišo v Oslovju, Gradišču in Podgori, za vsakim kamnom in grmom tiče Italijani. Več in vedno več jih je, en cel zbor, broječ tri infanterijske divizije, je zbran. Metalci min strajajo po naših zakopih, ponoči mečejo manjši oddelki ročne in puške granate do naših kritij. 5. julija pa ves dan tulijo topovi. Natančno ob 4. jutraj se je zagrebla prva granata v posušeni gozd na višini, čegar vejeve je polomilo, čegar drevesna debla so razdrobljena, čegar korenine so izkopane. Potem se vmešajo drugi topovi v koncert. Vsi kalibri sodelujejo: poljski topovi, lahke havbice, težke havbice, težki topovi, možnarji kalibra 21 in 28 centimetrov. Naša kritja spreminjajo v grobljišča in naša bivališča v zasute grobe. Navpičnostrelni topovi tulijo: Proč od tod! in so kakor meč, ki kosi vse pred seboj. — V varstvu tega ognja se bližajo od Oslovja kolona za kolono; zdi se, da je vsak odpor in vsak beg nemogoč. In vendar se upirajo naši Dalmatinci, Madžari in Hrvati, ostanejo živi v tem, z granatami tlakovanem pasu smrti, se dvigajo iz prežgodnjih grobov in sprejemajo sovražnika s strelom, ki skače od cevi do cevi ter decimira italijanske rojne črte. Do večera so odbiti vsi napadi. Mrtvi ljudje leže med mrtvim kamenjem.

Ponoči se priplazijo posamezni italijanski oddelki do mostne utrdbe pri Ločniku in se hočejo vgnezditi v razvalinah vpeljene vasi pred samim mestom Gorico. Artiljerijski poveljnik si zadovoljno popravlja svoj fes in daje kratka in jasna povelja v vse telefonske žice. Kakor bi udaril, začno padati od treh strani granate na Ločnik, Italijani beže, za njimi se vsuje ploha šrapnelov in z granatnimi drobci vred ponada mnogo, mnogo Italijanov. 7. julij zvečer napadejo južni obronek Podgore, dve uri nato ponovijo ponesrečeni napad, ki ga odbijemo. Dne 8. julija je bombardiranje in jurišanje poglelo.

Napad štirih zborov.

Dočim skuša tako en italijanski armadni kor prebiti severna vrata v prostor proti Gorici, se trudijo celi trije armadni kori, 7., 8. in 11., pri južnih vratih, katerih tečaj je Doberdobska planota. Prvi veliki napad 30. junija prične z osemnajsturnim obstreljevanjem, ki se da primerjati le onemu z dne 2. maja na ruski fronti. Takrat je bila ruska odporna sila zlomljena v štirih urah, tu imajo moravski, hrvatski in madžarski branitelji še po osemnajstih urah dovolj moči, odbiti obe napadajoči diviziji, in avstrijski Škodovi možnarji razbijajo v energičnem odgovoru več sovražnih baterij. Naslednji splošni napad dne 2. julija je zopet pripravljalo bombardiranje iz vseh kalibrov; na nekaterih točkah so našli v eni minuti 60 strelcev. Dve diviziji naskočijo frontalni odsek Za-

graj-Vermiljano, po en polk juriša pri Polazzu in pri Redipugliji. S pogumnim protinapadom napode hrvatske čete nasprotnika v soško dolino nazaj ter mu vzamejo tri strojne puške. Armadni poveljnik je priča njihovega junaštva. 3. julija sledi bombardiranje ponočni napad, ki ga odbijemo. 4. in 5. julija pa se oblegovalni boj proti naravni doberdobski utrdbi izpremeni v veliko bitko.

Bitka pri Doberdóbu.

Noč je bila mirna in lepa. Oddihujoč se od svojega dela pri razstreljenih kritjih, so videli vojaki na levi morje. Bilo je črno in bliščeče kakor jeklo. Za njihovim hrbtom se je skoraj pričelo daniti, toda prvi nežni zarji na vzhodu je odgovoril na zapadu krvavordeč stoterni ognjeni žar. Do popoldne so pokali topovi. Štiri tedne že stoji čete, ne da bi jih nadomestili, v boju, štiri tedne že so vzdržali grozno točo granat. Toda to je njihova najtežja ura, ko vidijo, oropani svojih skrovišč, po številu mnogo slabejši, od bombardiranja zrahljane, prihajati pet močnih divizij v gostih trumah v naskoku. Streljajo iz pušk in strojnih pušk, da pokajo cevi, kosijo cele kolone, zaganjajo se kakor plavalci v valovje, ki se ne boje smrti, a nastale vrzeli se sovražnih vrstah se vedno zopet zamašijo. In razburkano valovje pluska proti obronkom, preplavlja sprednje grice in grozi, pogoltniti izmučene branilce. Vse rezerve se vržejo v boj, in z največjim naporom se posreči, prisiliti sovražnika, da se ustavi, ter ga potisniti nazaj na pobočje. In tam leži za vrečami, napolnjenimi s peskom, ki jih je prinesel s seboj, ter čaka na novi dan in na nova ojačenja. Kakor se je pozneje izkazalo, so napadle na odseku Zadavščina-Polazzo tri infanterijske divizije, na odseku Polazzo-Selce pa dve. In zopet vstaja mlado jutro na vzhodu. Krvavi in zaprašeni borilci se dvigajo iz kratkega, nemirnega spanja na kamenitem grušču in grede drug proti drugemu kakor biki. Krvavordeče je nebo, s krvjo so napoljena tla, in njihove oči ne vidijo drugega nego kri. Pri Zdravščini porazijo moravske čete jutraj in popoldne dvakrat sovražnika, ki je vdrl v naše vrste, in ga ženejo do Soče. V njenem zelenem vodovju plava mnogo mrtvecev. Pri Polazzu in Redipugliji se zoperstavijo Moravani in Madžari sovražniku na odrtom polju brez kritij ter ga porazijo. Pod varstvom artiljerijskega navpičnega ognja zleze en bataljon bersaljercev zopet čez železniški nasip ter pride na redipoljsko višino. S seboj ima ročne granate. Komaj jih vrže, že ga napademo ter uničimo dve stotnji do zadnjega moža. Solnce zahaja nad našo zmagoto.

Ta dva dneva so padli tisoči. Italijanska napadalna moč je bila vdrugič razbita; kar sledi, je demonstracija, ki hoče to dejstvo zatajiti. Dne 6. julija so od jutraj do popoldne bombardirali fronto in zaledje. Avstro-ogrski artiljerija odgovarja na to izvajanje s tem, da razprši sovražne infanterijske oddelke, ki so se drznili priti pred naše pozicije. Zvečer skuša več bataljonov iznenaditi naše sprednje straže z metalci min, ročnimi in puškinimi granatami. Italijanski zakonolovci bombardirajo Nabrežino in Trst. Naslednji dan napadejo trije bataljoni pri Zdravščini; odbijemo jih ravnotako kakor pri Zagraju. Polazzu in ob izviru Vipave. 8. in 9. julija, ko so se utrjene čete nadomestile s svežimi, toda tudi v bolu utrjenimi četami, so se tudi tu pogleli napadalni poskusi.

Sedaj naj Italija vtretič poskuši svojo srečo ob Soči.

DROBNE VESTI IZ ITALIJE.

V Turinu je govoril bivši francoski minister Cruppi, ki je dejal, da vojne še ne bo kmalu konec. Treba je zaupati Angliji. Ententa naj sedaj organizira tudi gospodarski trust proti Nemčiji.

Italijanski žurnalisti so izročili svojemu predsedniku designiranemu ministru »terre irredente«, Barzilajju zastavo Trsta.

Barzilaj bo baje že prihodnje dni kot minister zaprisecen. V to svrhu se poda h kralju na fronto. Tam hoče tudi doseči, da bo pripuščeni 24 italijanskih in 6 inozemskih vojni poročevalcev.

»Frankfurter Zeitung« javlja: vsled neuspeha v italijanske armade je bilo že do sedaj penzioniranih kakih 20 generalov in polkovnikov.

Položaj v Italiji je sicer prav slab. Cadorna odklanja vsako intervencijo pri Dardanelah in grozi z demisijo. Vsled dogodkov v Tripolitani so morali Italijani odposlati svoje za Dalmacijo in Albanijo namerjane čete v Afriko.

Knjiga o izdajstvu.

Tako smemo imenovati zbirko diplomatičnih dokumentov, ki jo je kot »Rdečo knjigo« izdalo naše zunanjstvo ministrstvo. 205 dokumentov svetovno - zgodovinskega značaja je zbranih v tej knjigi, 205 spričeval o izdajalskem postopanju Italije je navedenih v tej zbirki in historikom, ki bodo enkrat preiskavali vzroke in motive svetovne vojne in skušali doznati, na kateri strani je krivda, bo treba le pregledati v »Rdeči knjigi« zbrano korespondenco, tičočo se avstrijsko - italijanskih odnošajev od julija 1914 do 23. maja 1915 in njihova sodba bo gotova. Če je kdo še mislil, da je bilo morda vendarle mogoče, izogniti se vojni z južnim našim sosedom, »Rdeča knjiga« mu daje jasen in neovržen odgovor. Od prvega dne, ko se je nahajala naša monarhija v težkem boju, pa do onega sramotnega trenutka, ko je izročil italijanski veleposlanik na Dunaju vojno napoved, je Italija igrala vlogo zahrbtnega, lažnjivega izsiljevalca, ki ni preje zadovoljen, dokler ni svoj žrtev oropal in — ubil. Nas oropati in ubiti, to je bil načrt. Da so se stvari drugače obrnile, temu niso krivi italijanski diplomati, ki so svojo vlogo doigrali, ko je pričelo govoriti orožje. Sedaj si stoji nasproti možje s sabljo in puško in Avstrija, o kateri so trdili italijanski ministri, da se ruši, bo oprala sramoto Italije v italijanski rdeči krvi. »Rdeča knjiga« bo morda nudila tudi inozemcem nekoliko razlage, zakaj preveva naše čete ob italijanski meji tak strašen in neodoljiv srd. Nadvojvoda Evgen je dejal nekemu poročevalcu, da želi vsak naš vojak se osebno maščevati za vse krivice, za vso zlobo italijansko. On, ki svoje junaške čete tako dobro pozna, je s to besedo najbolje označil razpoloženje, ki mora navdajati vsakega Avstrijca, ki prelista »Rdečo knjigo«.

Zunanje ministrstvo je že takoj po izbruhu vojne z Italijo izdalo kot prvi odgovor na italijansko »Zeleno knjigo« nekaj diplomatičnih dokumentov, o katerih smo svoj čas poročali. Toda diplomatska predigra naše vojne z Italijo, se da popolnoma razbrati šele iz »Rdeče knjige«, ki nudi za vsako trditev, navedeno v svoječasi oficijelni polemiki proti vojnemu razlogom italijanskih diplomatov in državnikov, točen in neovržen dokaz resnice.

Na posamezne dokumente »Rdeče knjige« se še povrnemo.

Vtisk »Rdeče knjige« v Italiji.

Preko Lugana poročajo: Nova avstrijska »Rdeča knjiga« je spravila italijanske kroge v veliko zadrego, ker razpravlja tudi o podrobnostih, o katerih ne stoji v »Zeleni knjigi« niti besedica. Posebno mučen vtisk so izzvala razkritja o Sonninovi vlogi, ki je kralja napačno informiral o položaju in pa o smešnih informacijah dunajskega italijanskega vojaškega atašee, ki je italijanskemu generalnemu štabu zatrdil, da se Avstrija sploh ne bo branila...

SEVERNO BOJIŠČE.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 14. julija. (Koresp. urad.) Uradno razglašajo:

Rusko bojišče.

Splošni položaj je neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

KRAJEVNI USPEHI NEMŠKIH ČET NA SEVERNEM POLJSKEM.

Berolin, 14. julija. (Koresp. ur.) Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan, dne 14. julija.

Vzhodno bojišče.

Med Njemnom in Vislo so naše čete v okolici Kalvarije, južno - zahodno od Kolna, pri Praszyszu, in južno od Miawe dosegle par krajevnih uspehov.

Jugozapadno bojišče.

Pri nemških četah nobene izpremembe.

Vrhovno armadno vodstvo.

POLOŽAJ NA SEVERNEM BOJIŠČU.

Iz vojnega poročevalskega stanja na severovzhodnem bojišču traja mir že nekaj dni. Rusi se na nobeni točki niso upali narediti poskus, da bi prebili nepremagljivo fronto zavezanih armad. Zadnji posneceni poskusi v predidajočih dneh so jih izmodrili.

Nemci pred Osowiecem.

Iz Kodanjske javljajo, da je po poročilih iz Petrograda nemška fronta že blizu trdnjave Osewiec.

RUSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 13. julija. Iz vojnega poročevalskega stanja poročajo: Ruski generalni štab poroča brez datuma: V noči dne 10. julija je napravila garnizija Osovieca izpad, pri čemur je porušila sovražna utrdbeni dela. V okolici Jedwabna smo se polastili dveh sovražnih minskih galerij ter jih pogladi v zrak. Na fronti Jozefow-Bychawa se boj nadaljuje. Dne 10. julija je sovražnik še vedno držal višine 118 in v pristavi Koverk (?) ter delal ljute protinapade proti Bystrzy. Medtem smo odbili napad ter prizadejali sovražniku znatne izgube. Južno od Bychawe smo vjeli kakih 900 mož s 14 častniki ter vplenili 3 strojne puške. Na celi ostali fronti nikakoli važnejši spopadi.

DROBNE VESTI IZ RUSIJE.

Kodanjski listi poročajo, da delajo Rusi priprave za izpraznjenje Rige in bližnjih kurlandskih mest. Občinske uprave so zaukazale odstraniti vse zvonove, da sovražnik ne dobi kovin. — V Besarabiji se po poročilih listov odpravi civilna uprava in vpelje vojaška uprava. — Budimpeštanski »Az Est« javlja, da so Rusi pri svojem umikanju odpeljali iz ruske Poljske vse prebivalstvo in vse premičnine, vasi pa požgali. Tudi žito na poljih so uničili ali požgali. — Iz gubernije Harkov so Rusi iztirali vse Nemce in Avstrijce, tudi tiste, ki so imeli dovoljenje, da smejo tam ostati. Telefonski pogovori v nemškem jeziku so prepovedani. — Ministrski predsednik Goremykin je sestanke senijorjev dume prepovedal, češ, da so nepostavni, ker duma še ni sklicana. — Krakovska »Nova Reforma« poroča, da je tajna poljska organizacija razstrelila most pri Biali-Siedlecki in poškodovala vse železnice, ki vodijo v Varšavo. — Mesti Lublin in Holm sta izpraznjeni in je vse prebivalstvo odpravljeno v Volodgo. — »Kurjer Warszawski« poroča, da je že 98.000 ljudi zapustilo Varšavo.

Ruska kriza.

»Lokalanzeiger« javlja iz Stockholma, da odstopi že v kratkem ruski minister zunanjih del Sazonov in da stoji na njegovem mestu knez

Volkovskij, ki stoji po svojem političnem naziranju blizu stranki kadevov in ga je car že v minoletem mesecu pogostoma klical na posveto-vanja.

Francoski poraz pri Arrasu.

V BOJIH PRI ARRASU SO IZVOJEVALE NEMŠKE ČETE POPOLNO ZMAGO.

Berolin, 14. julija. (Koresp. ur.) Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan, dne 14. julija.

Danes ponoči smo odbili zopetne napade z ročnimi granatami na sladkorno tovarno v Souchezu.

Francosi so v okolici Troyona (zahodno od Craonne) in Perthesa (v Champagne) brezuspešno razstrelili par min. Naš ogenj z ročnimi granatami je preprečil, da bi se ustavili na razstreljenih mestih.

V Argonih je dosegel nemški napad popoln uspeh. Severo-vzhodno od Vienne le Chateau smo vzeli kakih 100 metrov širine francoske črte; enega častnika, 137 mož smo vjeli, 1 strojno puško, enega metalca min vplenili. Južno - zahodno od Bourenilles so naše čete v naskoku zavzele sovražno višinsko pozicijo v dolgosti treh kilometrov in širini enega kilometra. Višina 285 (La Fille Morie) je v naši posesti. Neranjenih vjetnikov je prišlo 2581 Francozov, med temi 51 častnikov, v naše roke. Razentega smo prevzeli v oskrbo 300 do 400 ranjenih vjetnikov, vplenili dva gorska topa, dva revolverjska topa, šest strojnih pušk in veliko množino orodja. Naše čete so prodrele do pozicij francoske artiljerije ter uničile osem topov, ki stoji sedaj med črtama na obeh straneh.

Neki angleški zrakoplov smo pri Frenzenbergu, severno od Yperna, sestrelili.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boji na zahodu.

Frenchovo poročilo od aprila do 25. junija o vojnih operacijah na Francoskem, prinašajo skoro vsi časopisi s komentarji. General French skuša neuspehe Angležev opravičiti s tem, da imajo Nemci veliko več težke poljske artiljerije in da so uporabljali strupene pline. Le s tem so nemške čete zavzele toliko ozemlja, med tem grič 60. Tudi se v Frenchovem poročilu omenja prihod nove angleške armade na Francosko.

Boji ob fronti pri Yseri.

Iz Rotterdamu poročajo z dne 13. julija: Neki očividci iz Flandrije opisuje, kakor poroča Reuterjev urad, neki napad dne 6. julija, ki ga je izvedla angleška artiljerija in infanterija vzhodno od Yserskega kanala. Armadno vodstvo je želelo, da se zavzame prva nemška linija. Pričelo se je močno obstreljevanje, katerega se je udeležila tudi francoska artiljerija. Obstreljevanje je bilo kratko, a jako močno, tako da so imele čete, ki so napadale, le malo izgub. Nemški protinapad se je porušil v našem artiljerijskem ognju. Ponoči so padale velike množine granat na naše pozicije ter znatno zvišale naše izgube. Vsi nadaljni nemški protinapadi so bili odbiti.

FRANCOSKA URADNA POROČILA.

Francoski generalni štab razglašajo z dne 11. julija ob 3. popoldne: Včeraj zvečer je odbila angleška armada neki nemški napad s takojšnjim protinapadom, ko so se Nemci že vsidrali v nekaterih odsekih prve linije. Severno od kolodvora Souchez smo pregnali sovražnika iz nekaterih strelskih jarkov, ki jih je imel še v posesti z dne 8. julija, ko smo mi zavzeli te strelske jarke. Neki nočni protinapad sovražnika je bil odbit. Neki naš letalec je dopoldne pri Altkirchu neko nemško letalo v bližini naših linij strmoglavil na tla.

Poročilo ob 11. zvečer: Dan je potekel primeroma mirno. V odseku pri Aisni in v Champagni artiljerijski boj. Pri Vaux Ferryju, v gozdu pri Apremontu — smo z lahkoto odbili neki napadalni poskus. Precej močan artiljerijski ogenj proti našim pozicijam proti Fontenellu (Ban de Saptu) pri Metzeralu in zapadno od Ammersweilerja.

DROBNE VESTI IZ ANGLIJE IN FRANCIE.

Iz Londona poročajo z dne 13. julija: Munijski minister Lloyd George je danes razglasil, da bo izšla v kratkem kraljeva odredba, po kateri se bo smatralo vsako stavko v premogokopnem okraju južnega Walesa za kršitev postave.

Iz Londona poročajo z dne 14. julija: Najnovejši seznam izgub izkazuje imena 61 častnikov in 1261 mož.

Iz Aleksandrije poročajo z dne 14. julija: V zvezi z atentatom na

sultana so bili aretirani štirje mladi ljudje, med temi en jurist.

Iz Londona poročajo: Parlamentarni korespondent »Daily Telegraph« poroča: Trud trgovskega urada, da bi znižal cene, je zadel pri posrednih rudokopov večji odpor kakor pri trgovcih s premogom. Vlada bo najbrže prisiljena, diktirati postavno cene premogu. Tak predlog se bo najbrže prihodnji teden predložil parlamentu.

Iz Amsterdamu se poroča »Berliner Tageblatt«: Na Angleškem se skuša pridobiti novice za armado na vse mogoče načine. Sedaj se celo s poljubi love novinci. Dobro znana plesalka Gaby Deslys je prišla na neko slavnost novincev ter obljubila vsakemu, ki vstopi nanovo v armado, po en poljub. Hrabro je držala svojo obljubo ter poljubila vsakega novega novince, čeprav je imela isti večer hudo delo, ker se je mnogo novincev zglasilo.

Proti splošni vojaški dolžnosti na Angleškem.

Iz Amsterdamu poročajo z dne 14. julija: V Dublinu je zborovala v nedeljo zveza obratov Irske. Sklenila je istotako sprejetje predloga, da morajo vsi obratniki Anglije kar najodločneje se boriti proti splošni vojaški dolžnosti, pa če treba, tudi proklamirati generalno stavko.

Kanada in Anglija.

London, 13. julija. (Koresp. ur.) V prostorih poslanske zbornice je bil zajetek, ki se ga je udeležil tudi kanadski ministrski predsednik Borden. Prvi lord admiralitete, Balfour, je v svojem govoru poudarjal, da more biti pomoč kolonij odločilnega pomena v vojni. Angleška je ponosna na to kar je Kanada storila. — Kanadski ministrski predsednik Borden je rekel: Štiri dni pred začetkom vojne je brzojavil v London, da, če nastane vojna, jo bo Kanada smatrala za svojo lastno stvar. Viri države so skoro neizčrpani, zato se ne boji za prihodnost. Tudi če bo vojna dolgo trajala, je Kanada pripravljena, nositi svoj del. Nemčija se je glede edinstva britanske države zmotila. Ta je danes tesneje zvezana, kakor kdaj poprej. Zdaj se šele dani. Upa, da bo britanska država, predno bo vojna končana, pokazala svetlo, da je zlic nezadostni pripravljenosti k svoj veliki nalogi.

BALKANSKO BOJIŠČE.

Srbsko - francoski aeroplan sestreljen.

»Pester Lloyd« poroča: Pri Novem Sadu so sestrelile naše čete srbsko - francoski aeroplan, ki se je moral spustiti ob Donavi na tla. Oba letalca sta vjeta. Od takrat se ni pojavilo nad Novim Sadom nobeno letalo več.

Boj za Carigrad.

Turško uradno poročilo.

Carigrad, 14. julija. (Kor. urad.) Glavni stan poroča: Sovražne izgube na kavkaški fronti v bojih zadnjih tednov se cenijo na 2000 mož. Ob dardanelski fronti je poskusil sovražnik dne 12. julija zjutraj pri Ari Burnu po hudem artiljerijskem in infanterijskem boju prodreti proti našemu desnemu krilu. Napad se je v našem ognju ponesrečil. Sličen poskus proti našemu levemu krilu je bil z lahkoto odbit. Sovražnik je naglo pobegnil. Del beguncev se je ponesrečil v globelih. Vplenili smo mnogo municije in orožja. Pri Sedil Bahrui je izvršil sovražnik po hudem artiljerijskem ognju napad, ki je bil s težkimi izgubami za sovražnika odbit. Vplenili smo 2 strojne puške. Kljub temu, da je postrelil med včerajšnjo bitko približno 60.000 granat in kljub znatnim izgubam, ni dosegel sovražnik nikakega uspeha.

Ob Dardanelah.

Atene, 14. julija. (Koresp. urad.) Z Mytilena se javlja, da je bil predvčerajšnjim velik francosko - angleški napad na turške pozicije pri Akibabi in Kritiji. Zlasti pri Akibabi sta se združeni armadi silno trudili, pa nista ničesar dosegli.

Mali uspehi, velike izgube zaveznikov.

Iz Aten poročajo: Kakor poročajo privatno, se nadaljujejo boji na Galipoliju z veliko ljutostjo. Dne 13. julija so dosegle čete četverozveze majhen uspeh na desnem krilu, vendar pa so imele velike izgube. Sleherni dan vozijo lazaretne ladje kakih 800 ranjencev v Egipt v Marseille. Pri Dedeagaču vrže morje dan za dnevom mnogo trupel angleških vojakov na kopno.

Nov napad na Dardanele?

Iz Berlina poročajo z dne 14. julija: Po poročilu »Messaggera« iz Aten, delajo zavezniki mrzlično na

pripravah za nov velik kombiniran napad na Dardanele. Z Malte so dosepele vojne ladje popravljene k morški ožini in iz Anglije in Francije so dospela nova ojačenja, veliki angleški topovi in velikanske množine municije. Napad se bo izvršil najbrže še pred koncem julija.

Iz nevtralnih držav.

Intrige četverozveze na Balkanu.

Berlinska »Vossische Zeitung« poroča, da raznašajo agenti četverozveze vest, da se nameravata centralni državi porazumeti s Srbijo in da se radi tega ne moreta več ozirati na bolgarske želje, v kolikor se nameravajo na kompenzacije na srbski račun. — Temu nasproti poudarja »Vossische Zeitung«, da o kakem sporazumu s Srbijo ni govora in da polagata centralni državi največjo važnost na to, da se sporazumeta Bolgarija in Turčija.

Isti list označuje tudi vesti o entrevju balkanskih kraljev v Atenah za malo verjetne.

Veto romunskega generalnega štaba.

»Adeverul« prijavlja izjavo nekega ententnega diplomata, ki je dejal: Ententa ministrskemu predsedniku Bratianu sploh ne zaupa več. Tudi če bi Romuniji vse obljubili, bi nam Bratianu odgovoril: »Jaz sem diplomatično vse pripravil, toda generalni štab odklanja vsako intervencijo. Prepričajte se.«

Rekonstrukcija romunskega kabineta.

Bukarešta, 14. julija. »Dimineatze« javlja, da vstopi v Bratianov kabinet dosedanj voditelj konservativne stranke Marghiloman. Konservativna stranka je izvolila na Filipescov predlog kneza Cantacuzeno za svojega načelnika.

Razpoloženje na Grškem.

Köln, 14. julija. Neki grški poslanec izjavlja v »Kölnische Zeitg.«: »Izključeno je, da bi se Grška udeležila vojne kot zaveznica četvernega sporazuma. V javnem razpoloženju pri nas je nastal v tem oziru popoln preobrat. Kralj je silno popularen in vsa armada je zanj.«

Brzojavna zveza s Švedsko.

Stockholm, 13. julija. (Kor. ur.) »Svenska Dagbladet« poroča: Včeraj je prejela švedska brzojavna uprava poročilo, da so pripravljene angleške oblasti v vprašanju brzojavne cenzure nekoliko odnehati. Poročilo pravi, da bo Anglija tudi še nadalje podvrgla one brzojavke, ki so nevarne angleškemu interesom, cenzuri, da pa je Anglija pripravljena, brzojaviti odpošiljateljem takih brzojavk o zadržanju njihovih brzojavk, ter da bo pri brzojavkah, ki stanejo čez 5 frankov, povrnila stroške za pot, po kateri se jih ni moglo poslati naprej. Pri brzojavkah iz Švedske v Ameriko, se bo torej povrnila pristojbina samo za pot iz Anglije v Ameriko. Za uporabo teh odredb je glavni pogoj, da so vlade severnih dežel pri angleških brzojavkah, ki jih bodo zadržali cenzurni uradi severnih dežel, pripravljene k istemu postopanju.

Nota dunajske vlade Zedinjenim državam.

Avstrija opominja Ameriko na dolžnosti nevtralnosti.

C. in kr. zunanji minister je izročil poslanikom Zedinjenih držav na Dunaju noto, ki se peča z dalekosežnimi učinki, ki jih je povzročilo dejstvo, da se že dalj časa vrši med Zedinjenimi državami na eni strani in Veliko Britanijo in njenimi zavezniki na drugi strani kupčija z vojnim materialom v največjem obsegu, dočim sta Avstro - Ogrska in Nemčija popolnoma odrezani od ameriškega trga.

Ceprav je c. in kr. vlada popolnoma prepričana, da stališče, ki ga zavzema zvezniška vlada v tej zadevi, nima nobenega drugega namena, nego varovati najstrožje nevtraliteto, vendar nastaja vprašanje, ali niso razmere, ki so se tekom vojne pojavile ter se neodvisno od volje ameriške vlade razvile, take, da prekrizavajo, da naravnost preobračajo intencije washingtonskega kabineta. V tem slučaju nastaja zopet vprašanje, ali bi ne bilo mogoče, da, celo priporočljivo, da bi se odredili koraki, ki naj bi popolnoma uveljavili željo ameriške vlade, zavzeti napram obema vojskujočima se strankama strogo politično stališče. Po mnenju dunajske vlade, se eksport vojnih potrebščin iz Zedinjenih držav, kakor se vrši v sedanji vojni, ne da spraviti v soglasje z zahtevami ne-

vtiralitete. Tu ne gre za vprašanje, ali naj se ameriška industrija, ki izdeluje vojni material, obvaruje pred tem, da se zmanjša njen izvoz, ki ga je imela v mirnih časih; marveč se je ravno ta industrija vsled vojne tako zelo razvila, da se je takorekoč v celi državi izpremenilo vse gospodarsko življenje. Ameriški vladi torej nihče ne more odreči pravice, da inhibira z izvoz, prepovedjo ogromni eksport vojnih potrebščin, pridejo razentega notorično v prid le eni vojskujoči se stranki. Če pa pravijo, da bi ameriška industrija pač rada dobavljala tudi Avstro-Ogrski in Nemčiji, kakor dobavlja Veliki Britaniji in njenim zaveznikom, in da Zedinjenim državam le vsled vojnega položaja ni mogoče, trgovati z Avstro-Ogrsko in Nemčijo, tedaj se sme pač poudariti, da ameriška vlada brez dvomno more odpošiljati opisanemu položaju. Popolnoma bi zadoščalo, obljubiti naprotnikom Avstro - Ogrske in Nemčije, da se bo sistrinal dovoz živil in sirovin za slučaj, če se ne omogoči zakonita trgovina s temi predmeti med Unijo in obema centralnima državama. Končno apelira c. in kr. vlada na vlado Zedinjenih držav, naj v tem zmislu revidira svoje dosedanje stališče.

Odgovor ameriške vlade na zadnjo nemško noto.

Zeneva, 14. julija. Pariški listi poročajo: Predsednik Wilson se posvetuje z državnim tajnikom Lansingom o odgovoru Združenih držav na zadnjo nemško noto. Zatrjuje se, da vlada med obema popolnoma soglasje. »Petit Parisien« pravi, da bo ameriški odgovor odklonil predloge nemške note ter stavljal nove precizne zahteve, na katere bo lahko Nemčija odgovorila s kratkim da ali ne. Sicer pa priznavajo tudi francoski listi, da ni izvedeti o Wilsonovih namerah ničesar in da je torej popolnoma negotovo, kakšen da bo njegov odgovor.

Dnevne vesti.

— Imenovanja v armadi. Za stotnika je imenovan nadporočnik 4. gorskega topničarskega polka Otton Bratanič. Za nadporočnika 8. topničarskega polka je imenovan poročnik Ivan Juvanc. Za nadporočnika v rezervi 25. topničarskega polka je imenovan poročnik v rezervi Alojzij Gorjup. Za stotnika 1. trdnjavskega artiljerijskega bataljona je imenovan nadporočnik Anton Aleš. Za poročnika v rezervi sta imenovana Vinko Bošnjak in Ivan Mak, oba pri 4. trdnjavskem artiljerijskem polku; za nadporočnika sta imenovana poročnik Bruno Jeleničič 13. trenske divizije in poročnik Rudolf Jurek avto-oddelka.

— Iz vojnega vjetništva v Rusiji. Janez Bek piše stricu Jakobu Beku v Dvoru na Dolenjskem: ... daleč se nas odpeljali in dolgaša mi je po domovini. Tukaj je z menoj še en Slovenec. — Jakob Ogrič piše ženi Mariji v Žibrah, občina Rotve pri Logatcu: ... Naznanjam ti, da sem na Ruskem v bolnišnici. Jako daleč sem od doma. Do semkaj sem se vozil iz Galicije 12 dni in 12 noči. Ranjen sem bil dne 16. maja v desno ramo in me je ruska patrulja odnesla. Naslova ti ne morem naznaniti, ker ne vem, koliko časa bom še tukaj. Pozdrav tebi in staršem. Kadar bo mir, e bomo še videli, če se bom pozdravil. — Mihael Marinč se je oglasil ženi Neži v Dolenji Brigi pri Kočevski Reki hiš. št. 43 iz Ashabada ob perzijsko - ruski meji. — Anton Žuk se je oglasil materi Katarini v Ribnici na Dolenjskem: ... Vam pišem iz Rusije kjer sem vjet. Tukaj nam gre že še dobro. Pišem Vam zaenkrat le toliko, da ne boste mislili, da sem mrtev. Če Bog da zdravje, Vam in meni, se bova še videla. — Alojzij Razpotnik se je oglasil iz Taškenta v vroči turkestanski deželi. Piše svoji sestri Heleni, ki biva v Podlipovici hiš. št. 25 pri Izlahah, da je na Ruskem v vojnem vjetništvu. — Jakob Burger piše staršem v Novem Vodmatu hiš. št. 133: Ljubi moji starši! Naznanjam Vam, da sem v Aziji vjet. Rusi so me iz Przemysla prepeljali semkaj. Vozili smo se 20 dni po železni cesti. Tukaj je jako vroče in so velike pečene puščave ... V Taškentu, dne 21. aprila 1915. — Jožef Sever je pisal svoji ženi Mariji, ki stanuje na Privozu hiš. št. 17 v Ljubljani: ... Prej sem ti enkrat pisal v nemškem jeziku, zdaj sem pa izvedel, da ti lahko pišem tudi v milem maternem jeziku. Kdo bi si bil mislil pred letom dni, da bom v tem času toliko sveta videl. Tukaj je mlo podnebje. Zime in mraza ne poznajo, je nekako tako, kakor v južni Italiji ali v južni Dalmaciji. Kraji so prekrasni. — Ferdo Ciuha piše ženi Mariji v Stranski va-

si pri Dobrovi: ... Naznanjam ti, da sem bil vjet 21. decembra 1914. Sedaj sem v Aziji. Tukaj ni mraza. Sredi februarja je tako toplo, kakor pri nas o Veliki noči. Drugo je že še, samo tobaka ni. Godi se mi tako - le: Do Božiča sem bil na 3. stopnji, sedaj sem na 2., ko pridem domov, bom pa na 1. Leže imamo dosti, lačen nisem. Rad bi videl, da bi mi kaj denarja poslala, če ga pa ne, je tudi mir, se bomo še videli, če se bom ponarjal, saj mi ni sile. Ali ste doma vsi zdravi? Jaz sem vedno zdrav. Z Bogom! V Skobelevu, dne 15. februarja 1915. — Anton Košir je sporočil svojim staršem v Črnom vrhu nad Polhovim gradcem, da je vojni vjetnik v Barnaulu v Sibiriji. — Iz Črne vrha nad Polhovim gradcem je tudi vjet Anton Oblak, kakor je sporočil svoji ženi Mariji, a ni v Sibiriji, ampak v Soligaliču, v kostromski guberniji, v evropski Rusiji. Koncem pisma je pristavil: Prosi Boga in Mater božjo za ljubi mir, da bi kaj kmalu prišel domov. — Ivan Miklavč je sporočil svojemu stricu Aleks. Miklavču iz Taškenta, v vročem Turkestanu: ... Naznanjam vam, da sem tukaj v vojnem vjetništvu. Zdrav sem in mi gre še precej dobro. Tukaj je lep kraj. Upam, da ste zdravi in da se bomo še videli. ... Zbogom! Ko je prišla ta dopisnica v Kobarič, ni bilo Aleksandra Miklavča več tamkaj, ker se je naslovilec pred vojno nevihtu umaknil v varno zavetje. — Ciril Kurat se je oglašil svojem v Sempasu iz Skobeleva. — Matevž Klun, doma iz Razdrtega, piše ženi in otrokom iz Taškenta ter jim pošilja srčne pozdrave iz daljne ruske dežele. — Peter Malečar je oglašil po daljši dobi iz Taškenta. Piše ženi in staršem v Vremskem Britofu, da je sicer v vojnem vjetništvu v Aziji, a hvala Bogu še med živimi. Zena Petrova in starši so se silno razveselili tega sporočila, ker ni bilo toliko časa nobenega glasu od njega in so bili že v velikih skrbih zanj, ali je še živ ali ne. — Matija Vrabec se je oglašil iz Samarkanda svojcem, ki bivajo v Kalcu pri or. Logatcu. Oj, kako so bili Vrabčevi veseli, ko so brali Matijevo lastnoročno pisano pismo, da je še živ.

— Iz ruskega vjetništva sta se v veliko veselje rodbine, ki jih je obžalovala kot mrtva, oglašila brata četovodja Josip in korporal Pavel Rancigaj, doma iz Zagorja ob Savi Oba od 17. pešpolka. Prvi ni od 26. avgusta l. l. nobenega glasu od sebe dal, drugi piše pa, da je bil 10. maja 1915 vjet.

— **Odklovanje.** Ljubljancem, Fran Horvat, računski nadporočnik pri 9. topničarskem polku, je bil odklovan z zlatim križem s krono za traku hrabrostne kolajne za zaslužno delovanje in hrabro vedenje na bojnem polju.

— **Fantje domobranskega 5. (istrskega) pešpolka** nam pišejo: »9. junija 1915. Ko slišimo o slavnem bojevanju naših bratov na jugu, se nam srce širi ponosa in trepetu hrepenenja, pridružiti se vam, bratje, in udariti skupno na kletga sovraga, — za staro pravdo. Častitamo vam, pozdravljamo vas in kličemo: Naprej za dom, v bojni grom! — Fantje dom. pešpolka stev. 5.«

— **Pobegli tržaški iredentovci.** Vladni komisar za Trst je, kakor smo že poročali, izdal uradni poziv, da se morajo do gotovega dne vrniti razni občinski nastavniki, med njimi tudi magistratni vodja in državni poslanec dr. Pitacco. Vsi ti so namreč pred vojno pobegnili v Italijo. Med pobeglimi je zlasti mnogo učiteljev in učiteljic. V mestnih otroških zavetiščih, ki so bili vseskozi italijanski, je vladni komisar vpeljal vojaški režim z nemškim poveljstvom.

— **Mišljenje istrskega prebivalstva.** Iz vojne poročevalskega stanja: Obiskal sem Piran in Koper, ki sta bila iredentistična. Odkar se je začela vojna z Italijo, se je tu miselnje popolnoma premenilo, ker so nositelji iredentizma deloma pri vojakihi, deloma pa pobegnili. Prebivalstvo, ki je bilo prej pod njihovim vplivom, je po bitki pri Gorlicah upalo, da pridejo vojaški domov, katero upanje pa je vojna z Italijo uničila. Zdaj imajo ljudje največje jezo na Italijo. Na dan vojne napovedi so ljudje iredentističnim voditeljem okna pobili. Na dan zopetnega zavzetja Ljova so bile vse hiše okrašene z zastavami, ne da bi bila oblastva to zaprosila. Kaj takega se prej sploh ni nikoli zgodilo. Prememba v mišljenju se kaže tudi v tem, da tudi najmanjše in najubožnejše istrske vasi pošiljajo darove za vojake na južnem bojišču. — Te-

mu je le pripomniti, da v vseh okrog Kopra in Pirana sploh ni Italijanov, ampak žive tam Slovenci in Hrvati.

— **75leten prostovoljec.** Zasebnik Ziga Horvat na Reki, ki se je udeležil vojn leta 1866, in leta 1878, se je prostovoljno oglašil, da se udeleži sedanje vojne, in je bil sprejet kot kadet-narednik.

— **Vjetniki v Srbiji.** (Kor. urad.) Srbsko vojno ministrstvo je ustanovilo v Nišu poseben urad, ki daje pojasnila o vojnih vjetnikih.

— **Sladkor** se bo torej vsled vladnega dogovora s sladkornim kartelom podražil pri kilogramu za 9 in pol vinarja.

— **Cena drva.** Zdaj je čas, da si preskrbe ljudje drva. Ljudje, ki vozijo drva na prodaj v Ljubljano, so, deloma iz lastnega nagiba, deloma pa nahujskani od dobičkalakomnih mešetarjev, odirali kupujoče prebivalstvo do večerajšnjega dne. Zahtevali so za drva po 40 K in tudi več. Toda posegla je vmes poklicana roka in v terek pri Sv. Jakobu zaplenila tri vozove drv, v sredo pa en voz. Vsled tega energičnega posredovanja je večeraj cena drva zopet padla na 28 K. To je normalna in prava cena. Kdor plača drva dražje, stori škodo vsem drugim. Bržčas bi draginja ne bila tako občutna, če bi kupovalci sami ne dražili potrebščin in če bi ne plačevali vsega, kar zahtevajo prodajalci. Naj nihče ne dá za drva več kakor 28 K, pa bo vsem pomagano in prodajalci bodo še vedno imeli jako dober zaslužek. Nekateri izanski prodajalci lesa se umikajo kontroli s tem, da vozijo drva za Gradom in jih tam prodajajo po 40 K. Tudi tu je na občinstvu ležalo, da se temu konec naredi. Končno opozarjamo občinstvo, naj nikar ne kupuje drva kar na voz, ampak le na mero. Kdor kupuje na voz, je vedno oškodovan, časih kar za četrtino.

— **Kako se denar dela?** Tako: Vinski trgovec kupi jeseni dobro belo vino (ne mošt) in je plača po 28 v, na dom postavljeno ga velja 32 v. To kapljico prodaja svojem rednemu odjemalcu po 44 v, potem po 56 v, nazadnje po 70 v in obljubi, da bo cena še poskočila na 80 v in na 1 K. — Beguncu iz Trsta, ki ima v gotovi gostilni stalno hrano, se za malo meseno klobasico računa 1 K 20 v. S tem, da en trgovec petrolej za 20 v dražje prodaja, kakor njegov sosed. — S tem, da trgovec koruzni zdrob zaračuna po 72 v kg, dočim se dobi v drugi trgovini po 56 v. — S tem, da se na trgu kisto zelje, ki je začetkom jeseni veljalo 28 v kg, spomladi prodaja (lahko tudi brez tehtnice) po 48 v. — S tem, da kmet še pozimi prodaja krompir, po 16 do 20 kron sto kilogramov, akoravno ga ima toliko, da mu spomladi segnijo. — S tem, da zahteva kmetica za malo, kakor oreh debelo čebulico, 6 do 10 v, akoravno je ima doma cele vozove in če zahteva za šest kakor čebula enako debelih krompirjev 10 vinarjev. — Kar je tu navedeno, so dejstva. Iz tega je videti, da vsi, ki imajo kaj prodati, zelo lepo zaslužijo in si bodo lahko nakupili precej denarja. A tisti mestni ljudje, ki imajo zmerom enake plače in mezde in nobenih doklad — kako naj ti izhajajo. Davčna administracija bo imela v mnogih slučajih dosti posla. — **X. X.**

— **Huškači** Prodajalci živil imajo zdaj lene čase. Zaslužijo, da še nikoli tako. Pa vzlic temu, da so cene visoke in se vse dobro prodaja, se gotovim ljudem vendar zdi, da mestno prebivalstvo še ne trpi zadosti pod draginjo. Iz različnih krajev smo izvedeli, da so producentje naučeni, naj nosijo svoje pridelke le kar morajo po malem na trg, da se bodo ljudje bolj potegovali za dotično blago in bo cena višja. Storit se proti temu seveda nič ne da. Časih je bila še neka solidarnost med kupujočim občinstvom, zdaj pa so se na trgu vdomačile čudne navade, recimo tržaške, da namreč drug druge-mu vsako stvar draži.

— **Poročil se je** v frančiškanski cerkvi danes popold. poročnik v rezervi bos.-herc. pešpolka št. 2, gospod Stane Vidmar z gospodičino Angelo Susovo iz znane narodne rodbine iz Dolenje vasi pri Senožečah. — Vrlemu in narodnemu paru obilo sreče!

— **Črnovojniški zdravnik dr. Albin Češar,** okrožni zdravnik v Mokronogu, je bil z ozirom na pomankanje zdravnikov v dolenjskih okrajih začasno odpuščen iz vojaške zdravstvene službe ter prične zopet

izvrševati svojo prakso v Mokronogu, in sicer dne 18. julija.

— **Občni zbor »Glasbene Matice«** se je vršil večeraj. Poročilo smo morali odložiti na jutri.

— **Učiteljsvo tolminskega šolskega okraja** se vabi — v svrhu nakazanja mesečnih dohodkov za avgust — natančno naznaniti svoje bivališče (kraj, občina, zadnja pošta in dežela) in sicer na naslov: Andrej Lasič, c. kr. okrajni šolski nadzor-nik, Goče, pošta Vipava, Kranjsko.

— **Umrla je** v visoki starosti 88. let gospa Karolina Ahn, vdova že pred mnogimi leti umrlega gimnazijskega profesorja dr. Ahna. Pokojnica — rodoin Celja — je bila posebna prijateljica dijakov in je pri nekdanji dijaški in ljudski kuhinji marljivo sodelovala in posvečala dijakom prav materinsko skrb. Vsi tisti, ki so svoje čase obiskovali dijaško in ljudsko kuhinjo, se bodo blage gospe gotovo spominjali s hvaležnimi čustvi.

— **Požar v Spodnji Šiški.** Danes ob pol 7. zjutraj je pričelo goreti gospodarsko poslopje posestnika Janeza Širnika, po domače Trapanja v Spodnji Šiški. Jernejeva cesta 44. V par minutah je bila vsa streha v ognju. V podstrešju je bilo mnogo sena in slame, vsled česar se je ogenj še hitreje razširil. Takoj je prihitela na pomoč požarna bramba iz Spodnje Šiške, ki je s pomočjo vojakov in železničarjev kmalu lokalizirala ogenj. K sreči ni bilo vetra, sicer bi bile v nevarnosti tudi bližnje hiše, da celi del Spodnje Šiške. Škoda je precejšnja. Kako je nastal ogenj, še ni dognano.

— **Ubijalec svoje lastne žene.** Jakob Kotar, 57 let stari posestnik na Čatežu, je pogosto svojo ženo nečloveško pretepal, posebno pa še, odkar je k hiši prišla njegova ljubimka Marija Cvetežar za dekle. Sv. Rešnjega telesa dan je z dekle popilval in prišedši domov, dobil za večerjo ješprenj, ki se mu je zdel premalo zabeljen. To si je izbral za povod, da je ženo kruto pretepal s sekuro po hrbtu, jo vlačil po sobi in veži, jo udaril s sekuro in nato še parkrat z ušesom sekire po glavi, da so ji popokale žile in je čez dva dni umrla. Zverinskega divjaka je obsodilo ljubljansko izjemno sodišče na 11 let težke ječe.

— **Nečloveška mati.** Elizabeta Mlinarič, 27 let stara tovarniška delavka v Gradcu pri Litiji, je imela dva nezakonska otroka. Za starejšega je dobivala od države po 35 v na dan, za mlajšega sinčka Franceta pa niti prosila ni, nego ga je ponoči v Litiji vrgla v Savo, kjer je utonil. Neusmiljena mati je bila pred ljubljanskim izjemnim sodiščem obsojena na smrt.

— **Umrl je** v Radovljici dne 14. julija ob 9. zvečer po dolgi mučni boleznii vpokojeni šolski ravnatelj gosp. Andrej Grčar v 71. letu svoje starosti. Pokojnik je bil v Radovljici in v vsej okolici splošno priljubljen vsled svojega koncilijantnega vedenja, kar pričajo pač priznanja, ki jih je užival v svoji aktivni službi, kajti bil je dolgo let zastopnik učiteljstva v c. kr. okrajnem šolskem svetu radovljiškem, več let predsednik okrajnega učiteljskega društva, mestni zastop radovljiški ga je volil v ravnateljstvo mestne hranilnice itd. — Ravniki se je s pridom udeleževal javnega življenja, bil je vedno zvest naš pristaši in odkritosrčen ter vztrajen zagovornik učiteljstva. Zapuščala žaljučno vdovo, sina učitelja - vojaka, ki je vjet na Rukem in hčer, ki se je posvetila samostanskemu življenju. Pogreb dragega pokojnika se vrši dne 16. julija ob 5. popoldne. Blag mu spomin!

— **Dragotin Hren** f. iz Maribora. V noči od 10. na 11. julij je izdihnil v naši sredi starček in sodelavec izza slavne dobe naših slovenskih taborov, gosp. Dragotin Hren, nadrevident Južne železnice, v starosti 72. let. Starček po letih, je bil poln mladostnega ognja, kadar je šlo za slovensko, narodno stvar. Močan, neomajen značaj, je bil do lani vedno v naših prvih vrstah, ne le, kadar je bilo odpreti roko in položiti kaj na žrtvenik za narodne institucije, marveč tudi, kadar je bilo treba, z besedo in sploh dejanjem, zastaviti svoje moči v povzdigo narodne stvari. Bil je železniški uradnik v Sežani in v Mariboru itd., živel je v časih, ko je bilo treba osvojiti vsako malenkost z najodločnejšim nastopom, pri tem pa tvegati marsikdaj ne le eksistenco, nego tudi več. Ni se tega ustrašil nikdar, ne v mladosti, ne na stara leta. Kot mlad uradnik je, kakor že omenjeno, živel v dobi slo-

venskih taborov, v časih dr. Valentina Zarnika, Božidara Rajča, Trstenjaka, Vošnjaka itd., sledil njihovemu klicu in sam stal ter delal na braniku slovenske domovine, videl nje viharje, a videl tudi njeno vstajenje. Še letos, v prvih mesecih, pozimi, sva bila često ob popoldnevih skupaj v restavraciji našega Narodnega doma in govorila o oni slavni dobi v zgodovini našega narodnega preporoda. Vedel je toliko in tako zanimivo pripovedovati, da je pičila ura minila kakor par kratkih trenutkov. Kadar je o tistih časih govoril, se mu je zazrlo oko proti zahodu, tja v toneče sonce, v večerno ožarjeno nebo in bilo je v njem, kakor bi svetilo tam čisto drugo, neskončno mlado življenje, življenje polno razkošja nad delom v mladosti... Često sem ga prosil, da mi naj da priliko, si napraviti zapiske iz svojega življenja, ali, bolezni in starosti, sta nama vedno prekrizala namero. Kakor je v mladosti sodeloval za splošno prubudo našega naroda, tako je na stara leta sodeloval pri raznih organizacijah, zlasti v podružnici Zveze jugoslovanskih železničarjev, ne kot njen odbornik, pač pa kot vzvišen zbiratelj in vspehobudej našega železničarstva. Bil je pa tudi član slovenske železniške uradniške organizacije, član naše Ciril-Methodove družbe, Sokola, Dramatičnega društva, Citalnice itd. itd. Povsod, povsod smo ga imeli, povsod je bil ljub in drag, vsak ga je spoštoval in visoko cenil. Zadnja leta je bočahal. Zbolel je večkrat, a vedno je zopet okrevail. Lani in letos ga je pa večkrat prav trdo prišla bolezen. K vsemu je še prišla skrb prvih mesecev vojne, kajti tudi on je moral prestati težke dneve kakor marsikateri drugi, ne radi sebe samega, pač pa radi svojih dragih. Kadar je potem zopet okrevail in smo ga vspehobujali, da bo še kdaj videl lepe dni, takrat je dejal z lahkim usmevom: »Vojne konec bi rad še videl, a star sem, ne bom več doživel tega, moja leta so potekla.« Tako je tudi bilo! Zatislil je oči in rešen je vsega zemeljskega gorja. Bridko je, pisati ravno v tako težkih in resnih časih slovo možem, ki so stali tako trdno in značilno z nami v hudem boju ramo ob rami. Ostaja nam edina tolažba, da smo jih imeli za vzor, da smo črpali iz njih novih moči, novih naukov, vrednih za nas in za naše narodno delo zlata. — Iz vrste teh je bil Dragotin Hren. Bodi mu lahka zemljica, bodi mu lahek večni počitek!

— **Iv. Skvarča.** Zopet eden. Zaprli so veleposet, in veletrgovca Wrentschurja iz Marenberga na Spodnjem Štajerskem zaradi oduštva z živili. Tudi je ta Wrentschur v zvezi s tistimi 30.000 kg pokvarjenega mesa, ki jih je oblast zaplenila v Göstingu. Tudi v Mariboru so zaplenili 1000 kg pokvarjenega mesa, ki je last Wrentschurja. Ta je imel namen, da pusti meso toliko časa ležati, da se bodo cene še povisale.

— **Iz Herpelje - Kozine.** Oduštvo je, kakor vidimo sedaj, jako razširjena strast. Tudi pri nas se je razširilo oduštvo. Tukaj imamo dva mesarja. Tako lepo složno gresta s cenami kvišku, da je kar veselje, za tiste, ki namreč imajo zadosti denarja in drugim še grizljaja mesa ne privoščijo. V teku-enega meseca sta poskočila s ceno kar za 40 kron na sto kilogramov. Živina je pa ravno po tisti ceni, kakor pred enim mesecem, če ne še ceneje. Zdaj si morejo privoščiti meso le denarno dobro podprti ljudje. Prosimo, kaj ne bi kaka oblast nastopila proti takemu oduštvu? Pri nas so ljudje večinoma ubožni, mali kmetje in pa železničarji. Ti zadnji imajo še vedno tisto plačo, kakor v mirnih časih — kako naj žive? To je zagonetka. Prosimo pristojne oblasti, da bi se malo za stvar zavzele, posebno za uboge železničarje.

— **»Delila«.** Ta velika drama v 3 delih še bo jutri, v petek, dne 16. julija, predvajala v kino »Ideal«. Razen tega še ena po naravi in dve veseloigr. — Danes še »Njegov edini brat«. Drama v treh delih. »Preglednik medenih tednov«. Veseloirgra v treh delih.

— **Opozorilo.** Cenjene naročnike vljudno opozarjamo na došle jim položnice koncem junija in prosimo za pravočasno obnovev naročnine, da se jim list ne ustavi, kar bi ne bilo ljubo niti naročnikom, niti nam. Kdor morebiti ni prejel položnice, izvoli jo reklamirati, kar je poštinae prosto.

Razne stvari.

— **Generala Cadorne** — »meteorološka opazovanja«. Statistični poročevalec lista »Münchener Neueste Nachrichten« se je potrudil, da sestavi statistiko o »meteoroloških opazovanjih« Cadorne, ki jih italijanski listi dnevno priobčujejo pod naslovom »Vesti z bojišča«. Po tej statistiki je bilo v času od 29. maja do 22. junija, torej v 25. dneh: 19krat »neugodno vreme«, 5krat »dež«, »poplave« in »narast reke«, 3krat »megla« in »neurje« 1krat je operacije italijanske vojske oviralo »oblačno vreme«, 1krat »veter« in 1krat »vročina vsled požara v gozdu«. — Naravnost strašno — pripominja statistik — kake »elementarne neugodnosti« in »vis maior« branijo italijanski vojski — nabiranje lavorik.

— **Frutti d' Italia.** V vojnem časopisu, ki ga izdajajo nemški vojaški na zapadnem bojišču v Lille, je čitati naslednji recept italijanske politike: Frutti d' Italia, znamenita italijanska narodna jed. (Iz nemške kuharice.) Vzemij pečico sprostašče, primešaj ji polagoma še enkrat toliko zahrbtnosti ter pridej nekaj drobno nasekanega čuta za čast. Nato prilij precej duševne siromasčine, katero si nekoliko osolil s hinavščino, deni vse skupaj v lonec nezvestobe, primešaj nekoliko pokvarjenega pesniškega duha ter kuhaj to mešanico 10 mesecev na ognju lakomnosti. Paziti moraš, da vsako peno poštenja skrbno posnameš. Ko se je stvar dobro prekuhal, so »frutti« gotovi. Najbolje je, če jih postaviš prav naglo na mrzlo.

— **Dalmatinci zaslužili nagrado nadvojvode Evgena za prvo italijansko mitraljezo.** Glasilo dalmatinske vlade »Smotra« priobči naslednje poročilo z južnega bojišča: »A tko je zadobil prve talijanske mitraljeze? Slavom ovjenčani bataljun majora Turudije satnija, nadporučnika Perbudica. Sedam talijanskih regimenta navaljuje na slavnu brdsku brigadu, kojoj bijaše dodieljen Turudijin bataljon. Da vam je pogledati bilo naše kršne dalmatinske zagorce i sinove ravnih Kotara. Kada je prestalo pucanje pušaka, onda Dalmatinci stadoše kidisati neprijatelju šakama, kamenjem, motikama i zubima. Na koncu, Talijanci, potisnuti u njihova skrovišta, ostavijše na hladnim obalama oče preko 1000 mrtvih. Ovo je junačko djelo zadivilo zapovjednike vojske. Zborno i divizijsko zapovjedništvo službeno obasuje hvalama naše junake, a pohvali ih i vrhovni zapovjednik vojske N. Vis. nadvojvoda Friderich. — N. Vis. nadvojvoda Eugen, u dnevnoj zapoviedi, hvali našeg Turudiju i šalje 1000 kruna Dalmatincima, koji su zadobili prve talijanske mitraljeze.

Umrl so v Ljubljani:

Dne 11. julija: Janos Anda, vojak - orožnik, v rezervni vojaški bolnišnici na obrtni šoli. — Anton Kadunc, zasebnik, 29 let, Stara pot 3. — Ludvik Vetos, desentnik 46. pešpolka. — Peter Dragičević, pešec 22. pešpolka, oba v rezervni vojaški bolnišnici.

Dne 12. julija: Neža Erbežnik, mestna uboga, 90 let, Japljeva ulica 2. — Karolina Ahn, profesorjeva vdova, 77 let, Gosposka ulica 10. — Frančiška Seifert, hči sluga, 4 leta, Škofja ulica 13. — Franc Husak, črnovojnik, pešec 28. pešpolka. — Miklos Gergely, pešec 34. pešpolka, oba v rezervni bolnišnici na obrtni šoli. — Ivan Zorko, pešec 97. pešpolka. — Nikolaj Jevjomin, pešec: 138. ruskega pešpolka. — Lajos Konja, pešec 70. pešpolka, vsi v rezervni vojaški bolnišnici.

Dne 13. julija: Pavel Plata, pešec 20. pešpolka, v rezervni bolnišnici na obrtni šoli.

V deželni bolnici. Dne 10. julija: Angela Kležin, hči lampista, 16 let.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Tri želje

skoro vsakega človeka se glase: zdravje, dolgo življenje in bogastvo. Toda obe zadnji stvari moremo do-

seči le, ako imamo prvo: zdravje! Zato je prav sedaj prilika, opomniti na to, da iz majhnih, neznanih dogodkov prav pogosto nastane veliko zlo, ki nam utegne izpodkopavati zdravje. Zato nikdar ne puščajmo iz

nemar bolečin v vratu, siljenja h kašlju, težav pri požiranju ter hripavosti, nego vselej takoj rabimo Fellerjev slez razkrajajoči, kašelj blažeči, antikataralični rastlinski esenčni fluid z znamko »Elsalfluid«.

o katerega dobrodejnem vplivu je na razpolago premnogo zahvalnih pism. 12 steklenic tega, svoje vrste edinega domačega zdravila pošlje franko za samo 6 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 238

(Hrvatsko), kjer tudi lahko naročimo preizkušeno, voljno odvajilo »Elsakroglice«, 6 škatljic franko za 4 K 40 vinarjev.

luoser.....

„Nuisol“

od
Bergmanna & Co. Dečini o. L.

697

je in ostane prej ko slej nedosegljiv v svojem popolnoma naravnem barvanju las in brade. V zalogi v plavi, rjavi in črni barvi. — Cena steklenici K 2-50. Dobiva se pri drog. A. Kanc, drog. B. Čvančara, O. Feticch-Frankheim v Ljubljani.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 300-2 Sreda 1. srčni tlak 736 mm

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
14.	2. pop.	728.3	28.4	p. m. jzh.	poloblač.
15.	9. zv.	733.5	15.9	sr. svzh.	oblačno
15.	7. zj.	734.7	15.6	sl. svzh.	del. jasno

Srednja včerajšnja temperatura 21.0°, norm. 19.7°. Padavina v 24 urah mm 6.5.

Prodajalka

z večletno prakso v trgovini mešanega blaga, **želi službo**. Nastop s 15. julijem. Cenjene ponudbe pod „**zvesta prodajalka/1676**“ na upravn. »Slovenskega Naroda«. 1676

Učiteljica

vešča slov., hrvatsk., nemšk. in italij. jezika in igranja citer, **želi kakšno službo** ali privatnega poučevanja. Ponudbe se prosijo pod „**pouk/1671**“ na uprav. »Slov. Naroda«.

Dobro ohranjeno damsko

kolo

s samotekom se kupi. Ponudbe na „**poštni predal št. 14**“. 1685

Trgovski pomočnik

26 let star, vojašine prost, izučen špecerijske in železninske trgovine, želi svoje dosedanje mesto prenesti in sicer z 1. ali 15. septembrom. Cenj. ponudbe prosim pod „**priden/1690**“ na upr. »Sl. Nar«.

Moško kolo

dobro ohranjeno (Adler) se prodaja. Cena po dogovoru **JOSIP NOVAK**, Brezovica pri Ljubljani. 1689

Trg. vajenec

dobro vzgojen, čvrst in zdrav, s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj v trgovini 1686

Andrej Grampovčan, Vrhnika.

Suhe gobe, fižol, vinski kamen

sploh vse deželne pridelke kakor tudi prazne, dobro ohranjene vreče kupi **ANTON KOLENC** v Celju, Graška cesta 22. 1686

Prvovrstno suho polenovko

po skrajno nizki ceni se dobi v vsaki množini pri **B. Medica**, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Nakup se priporoča posebno trgovcem na deželi in tudi tu, ker bo zaloga kmalu popolnoma pošla. 1691

V mojih vilah na Blodu se odda več

stanovanj

po nizkih cenah. **MARIJA SKALE**, Ljubljana, Mesarska cesta št. 1. 1658

Dva trgovska pomočnika

mešane stroke se sprejmeta takoj pri trdki 1678

Iv. Savnik, Kranj.

Prodajalka

mešane stroke, starejša, z daljšo prakso, jako zmožna želi vstopiti v službo kot samostojna pomočnica. Nastopi lahko takoj. Naslov pove upr. Slov. Naroda.

Kuharica

se sprejme takoj. Pogoje po dogovoru. Nastop lahko takoj. Naslov na upravništvo »Slovensk. Naroda« pod „**pridna kuharica**“. 1674

LOV

divjačine in ribji lov se vzame v najem. — Natančne pogoje se prosi pod: „**LOV/1569**“ na upravn. »Slovenskega Naroda«. 1569

Kupim in dobro plačam več stare še dobro ohranjene

obleke.

Kupim tudi stare

čevlje.

Naslov 1683

Bratovž Vid, Ljubljana.

NA IZBIRO pošilja tudi na deželo:

BLUZE plašče, jopice, krila, kostume, nočne halje, perilo in modne predmete.

Zelo solidna trdka:

M. Kristofič - Bučar Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša. Neprekosljiva v

otročkih oblekah

in krstni opravi. 1569

Trgovskega pomočnika

špecerijske stroke, prva moč sprejme takoj v mestu na Gorenjskem. Kje, pove upr. »Slovenskega Naroda«. 1649

Sprejme se trg. soodruženik

dober železninar. Le tak se sprejme. Kje, pove upravništvo »Slov. Naroda«.

Kneza Auerperga radioaktivno termalno kopališče

Dolenjskih železnih postaja Straža-Toplice. Gorki vrelci 38° C, čez 30.000 hektolitrov radioakt. termalne vode vsak dan, veliki basini, posebne kopeli, mahovne kopeli, elektroterapija, masaža, konforno opremljene sobe, izborna restavracija. Zdravi se: revmatizem, protin, neuralgije (ischias), nevrastenija, histerija, ženske bolezni itd. Prospekte razpošilja topliško ravnanstvo. Seziža od 1. maja do 1. oktobra. 1090

Št. 540/Mob. 1687

Razglas.

Glasom dopisa c. in kr. 5. armadnega etapnega poveljstva je vlagati ponudbe za ovčjo volno naravnost na 5. c. in kr. armadno etapno poveljstvo, ki bo nakupilo po primerni ceni vsako ponudeno množino.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 12. julija 1915.

C. in kr. dvorni založniki

A. Zankl sinovi

tovarne barv, lakov in firnežev

LJUBLJANA.

Centrala: Gradec.

Centrala: Gradec.

Tovarne in podružnice: na Dunaju, v Göstingu, Trstu, Ljubljani, Ljubnem in v Leitendorfu.

Priporočajo:

vse vrste oljate, suhe, emajlne in fasadne barve, firnež, pristni kranjski, mavec (Gyps), olje za pod in stroje, karboline, čopiče, steklarski in mizarški klej in druge v to stroko spadajoče stvari.

Ceniki na razpolago!

Ceniki na razpolago!

Najnižje cene.

Tovarna pohištva J. J. Naglas

Ljubljana, Kongresni trg št. 12. 232

Največja zaloga pohištva

za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke sobe. Preproge, zasterji, modroci na vzmeti, žimnati modroci, otroški vozički itd.

Najsolidnejše blago.

„SLAVIJA“

Vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond K 71.946.392-26. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 145.150.178-29.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

čigar pisarne so v lasni ban-

čni hiši

Generalno zastopstvo v Ljubljani

v Gosposki ulici števil. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se 11 vplačili.

Telefon števil. 16. 129

Leta 1873. ustanovljena dolniška družba

Kranjska stavbinska družba v Ljubljani

Stavbno podjetništvo; pisarna za arhitekturo in stavbno-tehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbna in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji. — Priporoča se za stavbna dela vsake vrste.